

Sünnet İmandandır

Nureddin Yıldız'ın "Hadislerle Diriliş" (86.) dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Bizler müminiz, kelime-i tevhit insanlarıyız. İmanımızın parolası olan kelime-i tevhidi gayet basit olarak böldüğümüzde karşımıza iki kısım çıkacaktır: Allah'a iman, Muhammed aleyhisselama iman. Bu iki cümle, iki cümledirler ancak ikisinden bir tane olur.

Bunlardan birini bölsek de olur diyenleri müminler olarak kabul etmedik. 'Muhammedun Resûlullah', 'lâilâheillallah'ın aynısı değildir ama biri onsuz olmaz. Âdem aleyhisselamdan bu yana değişen taraf, 'Muhammedun Resûlullah' tarafı olmuştur. Şimdiye kadar gelen kaç peygamber varsa mesela İsa aleyhisselamda, 'İsa Resûlullah' oluyor, Yakub aleyhisselamda ise 'Yakub Resûlullah' deniyordu.

Bu farktan dolayı kelime-i tevhit iki parçadan oluşursa da tek bir bütün olduğunu söylüyoruz.

Kelime-i tevhidin ikinci parçası birinci parçasına göre, imanı oluşturan bir bütün olmak açısından yüzde yüz aynıdır. Yani imanın %51'i 'lâilâheillallah'tır da kalan %49'u 'Muhammedun Resûlullah'tır diye uyduruk bir şey söylenemez. Birinden bir parça koparılnca iman toptan gidiyor olduktan sonra hangisi %51'dir, hangisi %49'dur; artık fark etmez.

'Lâilâheillallah' bölümünde bulunan Allah ismini ele alışımızda gösterdiğimiz refleksimiz, 'Muhammedun Resûlullah' kısmına ilave edilen 'abduhu' (onun kulu) ifadesi dolayısıyla Muhammed ismini ele alışımızda gösterdiğimiz zamanki refleksimizle aynı değildir. Zira Muhammed -aleyhissalatu vesselam- ismi kelime-i tevhidin ayrılmaz parçasıysa da hiçbir zaman ilk parça gibi değildir; çünkü o, Allah'ın kuludur da Resûlü olmuştur. Yani hiçbir Müslüman, "madem 'Muhammedun Resûlullah' diyorum, öyleyse ben Muhammed'e de tapıyorum" diyemez.

Hıristiyanlar İsa aleyhisselam, Yahudiler ise Üzeyr aleyhisselam üzerinden 'Muhammedun Resûlullah' kıvamındaki bir cümlede bulunan isim bölümünü, (bizim örneğimizle anlatırsak 'Muhammed'i) ilah edinmeye kalkıştıkları ve nihayet edindikleri için müşrik olmuşlardır.

Zaten Efendimiz aleyhisselamın bizzat kendisi, "Hıristiyanlar'ın İsa'yı abarttıkları gibi sakın beni abartmayın" buyurmuştur: "Nihayet ben Kureyş'ten kuru ekmek yiyen birinin oğluyum." Allah Teâlâ'da asla bulunmayan beşerî özellikler, kelime-i tevhidi tamamlayan 'Muhammedun Resûlullah' kısmının sahibi Efendimiz aleyhisselamda (yemek yemek, evlenmek, çarşıda-pazarda dolaşmak...) bulunur ancak hiçbir şekilde ulûhiyet (ilahlık) yoktur. 'Muhammedun Resûlullah'ı, onu ilahlaştırma noktasına getirmeden, 'lâilâheillallah'ın bir devamı olarak görmek itidaldir ve doğru yoldur.

Buradaki çizgi öyle incedir ki inat eden biri anlayamaz. Allah ile Peygamberi arasına çizilmiş çizgi adeta şeffaftır ve biri diğer tarafı gösterir fakat birbirine asla geçmez. Bin dört yüz seneden beri böyle iman etmekteyiz, İsa aleyhisselamı ilahlaştıran Hıristiyanlar'ın ve "Üzeyir, Allah'ın oğludur" deme sapıklığına düşen Yahudiler'in yanlısına düşmeden, peygamberlik makamını ulûhiyet makamıyla karıştırmaksızın.

Kelime-i tevhitte titizlikle korunmuş olan bu incelik elbette usul-i fıkıh ile Kur'an ve sünnet arasında da korunmuştur –ta ki 'hoca'larımız oryantalistlerin tahsilinden geçip Paris'ten ithal edilene dek. Yüzlerce sene bütün imkânsızlıklara ve kıtlıklara da rağmen hiçbir zaman Kur'an, sünnete karşı savaş malzemesi gözüyle okunmamış ve sünnet de 'haddini bilmeyip' Kur'an'a ilave edilecek yeni bir sureymişçesine ileri çıkmamıştır. Batı'dan İslam öğrenmenin prestij kabul edildiği dönemde ümmete böyle bir mikrop bulaştırılmak istenmişse de bu hareket karşısında Allah'ı, Kur'an'ı kabuğu soyulmuş bir portakal gibi orta yere koydurmayacak olan âlemlerin Rabbini bulacak ve Cenab-ı Hak sünnetini muhafaza edecektir.

Kur'an ile sünnet arasındaki ilişki kelime-i tevhidin iki bölümü arasındaki ilişkinin bir benzeridir. Sünnet hiçbir zaman Kur'an değildir, kıyamete kadar olamaz ve hiç kimse de sözgelimi namazında sünnet-i seniyyeden bir ibareyi zammı sure olarak okuyamaz. Hiçbir zaman 'annenin ruhu için' hadis-i şerif okumak bir ibadet olarak kullanılamayacaktır. Hadis-i şerifler ibadet olarak kullanılamayacak dokümanlardır ama ibadetlerin niteliğini de hadis-i şerifler belirler.

Nasıl ki kelime-i tevhidin ikinci kısmı, birinci kısmının niteliğini zihinlerimize yerleştirmek gibi bir fonksiyon icra eder ve tamamlayıcılık görevinde olursa sünnet de Kur'an-ı Kerim'in olmazsa olmazıdır. Sünnetsiz Kur'an-ı Kerim, züppelerin televizyon ekranında ayak ayak üstüne atarak "valla... bana göre..." diye başladıkları edebiyat parçalamalardan ibaret hâle gelir. Orhun Abideleri'nden bir farkı kalmaz.

Kur'an; demokrasiden, şirkten veya başka bir sapıklıktan etkilenmiş, özünde sıkıntılar olan kimselerin yorumlamaya kalkışacakları bir materyal değildir. Bu tam anlamıyla Hıristiyanlar'ın Allah'ın kitabına yaptıkları müdahalenin kopyası olur. Şeytan bunu Yahudiler'e yutturmuş, Hıristiyanlar'a da itelemiş olabilir ancak ümmet-i Muhammed'e yaptırılmaz. Ümmetin içinden bir kitle bunu yapabilir lâkin ümmetin tamamı yapmaz. Allah Teâlâ, Kur'an'ını indirdiği şekliyle muhafaza edecektir ve bunu vaat etmiştir.

Kur'an'ı en iyi koruyabilecek olan, Kur'an'ın kendisine indiği Muhammed aleyhisselamdır. Ondan başkası Kur'an'ın ne dediğini tam anlamıyla bilemez. Bundan başka bir korumayı isteyen, doktor olmayan birinin hastaya müdahalesini isteyen gibidir. Bir kulun Peygamber aleyhisselamdan ister yirmi ister iki bin sene sonra olsun, meydana çıkarılıp da Kur'an'ın teminatı olduğu söylenemez. Ömer bin Hattab bile vahyin desteklediği mesajlara dolaylı yoldan da olsa muhatap edilmiş bir mümin olduğu hâlde o olmasa Kur'an'ın yanlış anlaşılacağını iddia edemezdi.

Allah'ın dediklerinin 'aslında öyle anlaşılması gerektiğini' sadece bir kişi söyleyebilirdi bu dünyada ve o da söyleyeceğini söylemiş, Rabbine kavuşmuştur. Bugün veya yarın hiçbir insan, kendisinin yokluğu durumunda Kur'an'ın varlığının ya da anlaşılması sağlığının tehlikede olduğundan söz edemez. Bu insanın Allah Teâlâ'ya mahsus bir noktayı kendine muvafık görmesi anlamına gelir ki dalaletle hüccettir.

Kur'an'ın Allah tarafından korunmasının vesilelerinden biri hafızlar olabildiği gibi güzel okuyuşlu kariler veya hattatlar da olabilir. Hafızlar sayesinde mukaddes kitabımızın ezberi unutulmamakta, okuyuşu etkileyici olan kariler sayesinde harfler arasındaki incelikler hafızalara yerleşmekte ve hattatlar sayesinde de kalıcılık perçinlenmiştir. Allah bunları sebep olarak yaratmıştır. Matbaalar da bilgisayarlar da bu korumanın sebeplerinden olabilir. Belki böyle yüzlerce sebep yaratılmıştır.

Peki, bunca sebep söz konusu edilebilmektedir de bir tek Peygamber aleyhisselam mı bu sebeplerden biri değildir? Hattatlar bile Kur'an'ın korunma mucizesinin sebeplerinden biri olabilmektedirler ancak Resûlullah sallallahu aleyhi ve selleme gelince mi yer bulunmamaktadır?

Peygamber aleyhisselamın, Kureyş'in yakışıklı bir ferdi olması veya İbrahim aleyhisselamın torunu olması sebebiyle içimizdeki beraberliği değerli oluyor değildir, değeri getirdiği Kur'an'ından ve Kur'an'a yorumlarından kaynaklanmaktadır. Bizler onu bir kargo görevlisi gibi görerek getirdiği kitaba karşılık teşekkür edip ödülleri de verip gönderecek değiliz. Bunu Yahudi hokkabazları Kudüs'te yapmışlar, faiz ayetlerini istedikleri gibi evirip çevirebilmek için Musa aleyhisselamı adeta bir kargo görevlisi olarak görmeye kalkışmışlardır. Allah'ın laneti üzerlerine olsun, kıyamete kadar olacaktır da.

Elbette kimse ileri çıkıp Resûlullah hakkında "ben Peygamber'i kargo görevlisi olarak görüyorum" diyor değildir. Bunu diyeni zaten kimse ciddiye almaz, şeytan böyle bir taktiği de kullandıracak değildir. Daha önce milyarlarca Yahudi'yi, milyonlarca Hıristiyan'ı cehenneme sürüklemiş profesyonel bir örgüt yöneticisi olan İblis, kimseye bu cümleyi böyle direkt söylemez. Ama temiz gözükten bir

niyetle, “Muhammed’in de kitabını korumak maksadıyla” böyle bir işe yeltendirebilir. Herkesin hilebazlıktan anladığı bir çağda herhâlde şeytan da az çok bu işlerden anlıyordur!

Bir insana Kur’an’ın bugüne eksiksiz geldiğine iman edip etmediğini sorduğumuzda (zaten etmiyorsa, Kur’an’ın ifadesiyle ‘selam’ denir ve o kişiyle yollar ayrılır) imanı olduğunu söylüyor ve Kur’an’ın Allah’ın kitabı olarak tam elimizde bulunduğunu ifade ediyorsa bu Kur’an bu hâlde nasıl-nerede bulunabilmiştir? Kitabımızı bugüne kadar üstelik okuyuşundaki lehçe farklılıklarıyla kim getirmiştir? Ümmet-i Muhammed’in yıldızlarından başkası bugüne dek getirmiş değildir Kur’an-ı Kerim’i.

Buharî ve Müslim bu yıldızlardan sadece ikisidir. Bu emaneti yüzlerce sene sonrasına taşıyan bir ümmet kadrosunu durup dururken karşısına alan insana biraz gülünür. Bir emanet taşıyıcısının sağ elindeki alınır da sol eline lanet edilir mi? Madem bu emanet taşıyıcısı bir ‘pop şarkıcısı’dır, madem naklettiklerini ‘uydurmuş’, madem bir milyon ‘palavra’ biliyordur; o ‘palavra’lardan altı bin küsur tanesi Kur’an ayeti değil midir? İtham edilen kadroya yapılan itham yüzünden ilk zararı Kur’an görmekte değil midir?

Ahmed bin Hanbel’in “nasıl olup da bir milyon hadis bilebildiği” eleştirisi de son derece bilgisizce söylenmiş bir sözdür. Ahmed bin Hanbel asla “bir milyon hadis biliyorum” dememiştir; “bir milyon rivayet biliyorum” demiştir. Zaten Efendimiz aleyhisselamın 45 binden fazla hadisi yoktur. Bunca rivayet, bu ümmetin “Resûlullah dedi ki” diyebilmek için Horasan’dan Medine’ye defalarca gitmekte sakınca görmemesinden, bunu şeref bilmesinden ileri gelmiştir. Yüzlerce farklı insandan rivayet edilen ve hareke farklılıklarına varıncaya kadar çeşitlenen tek bir hadis-i şerif bile olabilmektedir. Aynı hadisin aynı kelimesinin bir harfi üstün ile okunmuşsa o bir rivayet, esre ile okunmuşsa o diğer bir rivayet sayılmaktadır.

Böyle bir eleştirinin tabii ki ashab-ı kiramı ve devamındaki salih nesilleri sürekli elde kılıç tutarken hayal etmekten kaynaklandığını da bilmek lazımdır. Hâlbuki kılıç tutan o kimselerle kalem tutup Bedir’i, Uhud’u yazanlar aynı insanlardı.

Kur’an-ı Kerim’in Fatıha suresinden Nas suresine kadar okunuşu toplam 8 saat sürer. Resûlullah Efendimiz’in adeta hiçbir cümlesinin olmadığını ima etmeye çalışan kimseler onun 23 yılda toplam yalnızca 8 saat mi konuştuğunu söylemektedirler? Öyleyse Allah Teâlâ, “sen bunu insanlara anlat” buyururken ‘ulaştır’ mı demiştir, ‘anlat’ mı demiştir?

Ayette “insanlara gerekli açıklamayı yap” (لُتَّبَيِّنَ لِلنَّاسِ) buyrulması nasıl açıklanabilecektir?

Madem açıklaması istenmiştir, öyleyse Peygamber’imiz aleyhisselam görevini yapmadan mı dünyadan gitmiştir? Görevini sadece o birinci nesle yapmışsa biz o nesille aynı cennet ve cehenneme muhatap iken bize niye açıklamadan gitmiştir? Ashab-ı kiramın kendilerinden de hafız olanlar bulunduğu hâlde Medine’den Şam’a kadar tek bir hadisi duymak için neden yolculuk etmişlerdir?

Bazı soruların çıldırtacak denli cevapları vardır. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemi susturma kampanyasının Hıristiyanlar tarafından yönlendirilmesinden daha doğal bir şey olmaz; ama bunu bir Müslüman -anlamadan bile olsa- nasıl yapabilir? Bir insan, arkadaşıyla tartışmış olmanın intikamını Buharî’den neden alır? İnsan gücü kime yetiyorsa onunla konuşmalı-tartışmalıdır; bu ümmetin alnında şeref izi olarak Rabbine kavuşmuş, etrafında binlerce talebe bırakmış bir âlimi yaralamaktan neden hoşlanasın?

Paris’teki bir cinayet için ‘insan hakları’ denen safsata namına matem tutan biri, Ahmed bin Hanbel’in insanlık namına bağırsakları dışarı dökülecek kadar işkence çektiğini niye unutuyor? Onu Bağdatlı, sıradan bir bedevi gibi mi kabul edeceğiz? Öyleyse bu samimiyet değildir, birilerine şirin görünmek için Peygamber’imizi susturmaya çalışmaktır.

Özellikle hanım kardeşlerimizin gönderdikleri mesajlardan ve sordukları sorulardan, etkilenmiş olduklarını anladığımızdandır ki bir hatırlatmayı mecburî görmekteyiz. Bu işin ucunda, sesi kısılmış bir Peygamber görülmek istenmektedir ama bu ifade en hafifletilmiş hâlidir: Aslında susturulmak istenmektedir. Ve susturulmaya çalışılan Peygamber projesi, esasen Kur'an'ın kaldırılması demektir.

Kur'an-ı Kerim, hadis-i şeriflerden tecrit edildiğinde bundan eli kavallı-sazlı, keyfine göre yaşayan, tesettürü ve namazı olmayan bir serseri güruh bile çıkarılabilir. Kur'an bir öz kitaptır ve bu öz insanlığın ruhuna emdirmek hadis-i şeriflerin vazifesidir.

Ümmetimiz hiçbir şeye balıklama atlamış değildir. Bu ümmet, papazların sözleriyle dinini değiştirecek Hıristiyanlar gibi bir topluluk değildir. Bir dağa çekilip orada ömrü boyunca namaz kılarak cennete gireceğini umanların değil, dağdan dağa elinde kalemlerle Allah için dolaşanların ümmetiyiz biz. Bin küsur sene sonra çıkıp insanoğlunun tarihinde örneği olmayacak kadar Peygamber aleyhisselamın hadisleri etrafında mücadele vermiş, yoğrulmuş ümmetin emeğini yok gibi kabul edenler belki iyi niyetli olabilirler ancak biz kötü niyetliler hakkında düşündüğümüzü onlar hakkında düşünmekteyizdir. Onlar için Allah'tan mağfiret dileriz.

Velev Müslümanlar ittifakla Buharî'de zayıf hadis yakaladıklarını söylesinler, bununla dünyadan terör mü kaldırılacaktır? Başımızdaki Siyonizm zulmü mü gidecektir? Bunca zulüm, Buharî'de olduğu söylenen zayıf hadis sebebiyle mi yaşanmaktadır? Sabah namazına kalkmayan gençler o iki hadis kaldırıldığında ertesi gün namaza mı kalkabileceklerdir? Buharî zedelendiğinde hayattan ne değişecektir?

Bilakis kaos artacaktır. Her önüne gelen bulduğu bir hadis için "şunu bi' inceleyelim" diyecektir. Bize Kur'an'ı getirenlere itimat etmediğimizi söyleyemiyoruz, nasılsa başkası da tenkit etmiş deyip hadisleri tenkit edenler üzerinden yol alıyorsak bu çok tehlikeli bir tuzaktır.

Bir hadiste 'çelişki bulmak' bulana nazar boncuğu takılmasını gerektirecek bir iş midir? Buharî'de kusur bulmak matah bir şey midir? Darekutnî, Buharî'den iki asır sonra yaşamış bir âlimdir ve Buharî'yi sert biçimde eleştirmiştir. Ama hiç kimse Darekutnî'yi kötü niyetle itham etmemiştir. Çünkü herkes biliyordu ki Darekutnî bu ümmetin ciğeri olmuş bir âlimdi ve Buharî'nin kalite standardıyla çeliştiğini söylediği birkaç hadisi (7 bin hadis içinden birkaç tane) kitabına niye aldığını söylemekten başka bir şey yapmıyordu. Sonra gelen İbni Hacer ise bunun nasıl olabildiğini Darekutnî'ye gıyabında ispat etmiştir.

Daha sonra yüzlerce sene boyunca gelen binlerce uzman insan ve on binlerce medrese talebesi bu âlimleri incelemiş, ümmet ittifak etmiştir. Allah Teâlâ'nın hikmetidir ki Darekutnî'yi, ola ki insanlar Buharî'yi Kur'an'ın yerine koymasınlar diye konuşturmuş, insanlarda bir tereddüt hâsıl olmuştur. Ve İbni Hacer ile de bu dosya kapanmıştır. Ümmet-i Muhammed bu kitaplarını yüzyıllarca gözbebeği gibi korumuştur.

Kur'an'ın iyi bir hafızı, Fatiha'dan Nas suresine kadar zihninde hızlı bir tarama yaptığında "bu hadis Kur'an'a uymuyor" denen örneklerle benzer biçimde 'anlaşılmaz' bir örnek getirebilir. Allah Teâlâ'nın, "siz insanların standartlarına veya İnsan Hakları Evrensel Beyanname'si'ne uymayan bir şey emretmeyeceğim" diye bir vaadi yoktur. Kur'an-ı Kerim herhangi bir beyannameye, bir partinin tüzüğüne göre gelecek bir kitap değildir. İnsanlık kıyamete kadar Kur'an'ın seviyesine yükselmeye uğraşacaktır, Kur'an'ın yükseleceği bir yer olmaz.

Hadisleri adeta lütfederek kabul eden sefih anlayış, ümmetin özünde olmayanlara ait sürüngen düşünce, kâfirlerin dünya hayatı anlayışlarından duyulan kompleks nedeniyle filizlenebilen, kadınlı-erkekli oturmayı kafasından atıp "Kur'an'a göre normal ama bunu yasaklayan hadisler zayıf" şeklinde gören düşük zihin yapısı kendi devirdiği çamın altında kaldığında dinini kaybedeceğini düşünemiyor mu?

Aynı zihin yapısı namazın yerine namaz felsefesini, zekâtın yerine zekât felsefesini oturtmakta ve kâfirlerin 'şirin' görecekleri bir İslam ihdasında sakınca bulmamaktadır. Bu bir çeşit kanserdir, kimini anında kimini zamanla öldürür. Rabbimizin kıyamete kadarki nesillerimizi bu hastalıktan muhafaza buyurmasını niyaz ederiz.

Bize zaten muhaddislerimizin sahih, mürsel, zayıf gibi sınıflandırmalarıyla gelen hadis-i şerifleri her ne gelmişse alıyor değiliz. Ulemamızın koyduğu kriterleri karşılayacak şekilde gelenlere hadis diyoruz ve anlamadığımız şeylerin çok sayıda bulunmasına karşın aynı anlaşılama Kur'an için de çok defa geçerli olmaktadır. Bizim anlamamız diye bir kural yoktur. Her kim 'lâilâheillallah Muhammedun Resûlullah' diyorsa allame olduğuna dair kanun da olmadığına göre...

Nasıl ki bilgisayar denen aletin de yüzde birini bile anlamasak da bu durum onu kullanıyor olmamıza engel olmuyor ve kullanmak için kimsede bilgisayar mühendisliği aranmıyorsa Kur'an'a ve sünnete gelince de kimsede böyle bir kriter gerekmiyor.

Elbette Ebu Hanife'nin peşinden gideceğiz, Ebu Hanife'ye kurban olsunlar; kurdukları vakıfların kürsülerinde, cami mihraplarında emaneten birkaç sene oturdukları hâlde sürülmekten korkup orada Allah'ın dininden ve ahlaktan taviz veren kimselerin Ebu Hanife gibi hayatını Rabbinin yoluna elli kere vermeye hazır olan ve yaşayışıyla da bunu ispat eden bir insanı sanki Kur'an'a ve sünnete ilave yapmaya çalışmış gibi göstermeye çalışmaları en basit ifadeyle ahlsızlık ve saygısızlıktır.

Rabbimizin kitabı vahiydir, ışığımızdır. Peygamber Efendimiz aleyhisselamın sünneti de vahiydir ve ışığımızdır –'Muhammedun Resûlullah' düzeyinde. 'Muhammedun Resûlullah' nasıl 'lâilâheillallah'ı ezip geçmiyorsa zihnimizde, sünnet de Kur'an'ı ezip geçmez.

Onlar sünnetin de Kur'an gibi vahiy olduğu parolası altında toplanmayarak kendilerini kaybetmektedirler. Gençcik kızlar Buharî'yi ezberledikten, delikanlılar Tergib ve Terhib'i hafızalarına alıp Riyazu's-Salihin'i yanına kattıktan ve ahlaklarını da buna göre şekillendirdikten belki uzun yıllar sonra edilen, o günlere sünnetin ulaşmasında emeği geçenlere Allah'tan rahmet ve köstek olanlara lanet temennilerinde yerlerini alacaklardır.

Çocuklarımızın ahlakını yok etmeye endekli reklamlar ve medya baskıları dururken uğraşılacak yalnızca İmam Müslim, İmam Nevevî mi kalmıştır? Küfür sayısız şerri ve melanetiyle üzerimizde dolanırken ümmet-i Muhammed'in ufkundan ve ufuklu âlimlerinden onay almış olan İmam Buharî'yi diline dolayan ve onu bir 'pop şarkıcısı' gibi görmeye cüret edenler insanlar söylemeseler bile yeri göğü dolduran meleklerin lanetiyle sabahlayacaklardır.

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.